11/03/2024

“Χτίσε την Εκκλησία που σου εμπιστεύεται η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος” – Χειροτονία Επισκόπου Μπούνιας, Κισανγκάνι και Ανατολικού Κογκό

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Να χτίσει την Εκκλησία που του εμπιστεύεται η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος, με αγάπη στο ποίμνιο που του χαρίζεται προέτρεψε ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θέοδωρος Β’, τον νέο Επίσκοπο Μπούνιας, Κισανγκάνι και Ανατολικού Κογκό κ. Πολύκαρπο

Την Κυριακή, 10η Μαρτίου ο Μακαριώτατος τέλεσε στην πολυαιώνιο Ιερά Πατριαρχική Μονή Οσίου Σάββα Ηγιασμένου Αλεξανδρείας την χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επαρχιούχου Επισκόπου Μπούνιας, Κισανγκάνι και Ανατολικού

Κογκό (Λ.Δ.Κ).

"Σήκωσε την ράβδο σου όχι προς εμπαθή αλλά προς παιδαγωγική παίδευση των αδελφών σου. Συνέχισε να σκύβεις με συμπάθεια, υπομονή και καρτερία πάνω στην ανθρώπινη αδυναμία. Παίδευε αλλά και συγχώρα. Αγάπα όμως όλον τον κόσμο που σε αγαπά η όχι. Χάρισε την Χάρη που σήμερα σου χαρίζεται χωρίς καμία διάκριση και ναι, όπως είπες, συνέχισε να βλέπεις την αγιότητα ως αγώνα προς την τελειότητα και όχι ως αναμαρτησία ή ως επίκτητη μαγική χάρη που ξεχωρίζει τους ανθρώπους σε αμαρτωλούς η εναρέτους", είπε, μεταξύ άλλων ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας προς τον νέο Επίσκοπο.

Στην Ευχαριστιακή Σύναξη και την χειροτονία του Θεοφιλεστάτου συμμετείχαν οι Σεβ.Μητροπολίτες Γέρων Λεοντοπόλεως κ. Γαβριήλ, Γενικός Πατριαρχικός Επίτροπος, Πτολεμαΐδος κ.Παντελεήμων, Αρχιγραμματεύς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, Πηλουσίου κ.Νάρκισσος, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, Ταμιάθεως κ.Γερμανός, Προϊστάμενος της προειρημένης Ιεράς Μονής Οσίου Σάββα, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ.Πρόδρομος, Μπουζουμπούρας και Μπουρούντι κ.Ισαάκ, Κωνσταντιανής κ.Κοσμάς και Ιππώνος κ.Στέφανος.

Παρέστησαν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια κ. Ιωάννης Πυργάκης, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητος Αλεξανδρείας κ. Ανδρέας Βαφειάδης, Πρόεδροι ελληνικών φορέων και συλλόγων της Μ. Πόλεως, οι διευθυντές και το διδακτικό προσωπικό των ελληνικών εκπαιδευτηρίων, οι σπουδαστές της Πατριαρχικής Σχολής Αλεξανδρείας «Άγιος Αθανάσιος», οι γονείς κ.Μαργαρίτης και κα.Ελένη Διαμαντοπούλου και οικογενείς του χειροτονηθέντος Επισκόπου και επισκέπτες από την Ελλάδα.

Ο χειροτονητήριος λόγος του

Εκφωνών τον χειροτονητήριο λόγο του ο Θεοφιλ. κ. Πολύκαρπος ανέφερε:

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀρχιερείς, ἅγιοι πατέρες, Σεβαστοί μου γονείς, ἀγαπητοὶ συγγενείς καὶ φίλοι.

Εὑρισκόμενος ἐνώπιον τῆς ὡραίας Πύλης καὶ ἀτενίζων τὸ πρόσωπον τοῦ Ποιμένος μας, τοῦ σήμερον μεταδιδόντος μοι μὲ τὰ μαρτυρικὰ καὶ ἁγιασμένα χέρια Του τὸν τρίτο καὶ ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, ἤτοι τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης λειτούργημα, ἐνθυμοῦμαι τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν ἀγαπημένο του μαθητὴ καὶ Ἐπίσκοπο:

«Τέκνον Τιμόθεε, ... ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ΄ ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε».

Ὄντως Μακαριώτατε δὲν εἶναι σήμερα ἡμέρα προσωπικῆς μου δόξας, εἰ καὶ ἡμέρα ἀδιαμφησβήτητης προσωπικῆς μου χαρᾶς. Δὲν εἶναι οὔτε ἡμέρα προσωπικῆς μου ἐπιτυχίας, εἰ καὶ ἡμέρα ὄντως σήμερα, τῆς προσωπικῆς μου «καταπαύσεως» ἐκ τῶν ἔργων μιᾶς 15ετοῦς, ἐναγωνίου πορείας στὸν χῶρο τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀφρική. Σήμερα ὅμως, εἶναι ἡμέρα ὄντως ἀναγεννήσεως ἑνὸς ἀκόμα τέκνου Σας, μέσα ἀπὸ τὶς δικές σας προσευχές, τὴ διδασκαλία σας, ἀλλὰ πάνω ἀπὸ ὅλα μέσα ἀπὸ τὸ δικό σας φωτεινὸ παράδειγμα ζωῆς. Μιᾶς ζωῆς ποὺ ἐκπέμπει τὸ φῶς τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλοκατανόησης, τῆς ἀνεκτικότητας, τῆς μακροθυμίας, τῆς δύναμης τῆς πνευματικῆς ποὺ μὲ στήριξε τόσα χρόνια, ἀθόρυβα καὶ διακριτικὰ καὶ

ὁδήγησε τὰ βήματα τῆς ἐλαχιστότητάς μου εἰς ὁδοὺς σωτηρίας. Γιατὶ τὰ μονοπάτια τῆς Ἀφρικῆς ὅλοι μας γνωρίζουμε ὅτι δὲν εἶναι πάντοτε φωτεινά, ἀλλὰ ὑποκρύπτουν πολλάκις κινδύνους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ὁρατοὶ ἂν λείψει τὸ Φῶς.

Τὸ Φῶς αὐτὸ μοῦ χαρίζεται κάθε ἡμέρα μέσῳ τῆς δική Σας ἀγάπης γιὰ τὴν ὁποία σήμερα ἔχω νὰ καυχηθῶ, νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ ἀγωνιστῶ μὲ τὶς μικρές μου δυνάμεις, γιὰ νὰ τὴν ἐπαυξήσω στὸ μέγιστο, ὡς ἐλάχιστος ἀποδέκτης καὶ φορέας της.

Μέσα ἀπὸ τὴ δική Σας λοιπὸν ἀγάπη Μακαριώτατε, σήμερα βλέπω καὶ τὸν δικό μου ταπεινὸ ἀγῶνα καὶ κατανοῶ τὸν ἑαυτὸ μου ὄχι ὡς «ἐν ἐσόπτρῳ» ἀλλὰ ὡς μέτοχο τῆς ἐλευθερίας ποὺ μοῦ χαρίστηκε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια μέσα στὸν χῶρο τῆς Ἱεραποστολῆς, μέσα ἀπὸ τὶς δικές σας εὐχές. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἐλευθερία, ἀπαιτεῖ ὡς γνωστὸν θυσίες, ἔμπρακτες. Ἂν ἔχω λοιπόν γιὰ κάτι νὰ καυχηθῶ σήμερα, εἶναι γιὰ τὸ ὅτι μέσα ἀπὸ τὴ δική σας θυσιαστικὴ πολυετὴ πορεία στὸ σεπτό μας Πατριαρχεῖο, διδάχτηκα ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι, ὁ ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἱστάμενος, εἰς τύπον τοῦ ἄχρι θανάτου θυσιασθέντος μεγάλου Ἀρχηγοῦ καὶ Τελειωτοῦ τῆς Πίστεώς μας καὶ τοῦ κάθε ἀγῶνα μας. Ἔτσι προσπάθησα τόσα χρόνια νὰ σταθῶ κοντὰ στοὺς Ἀφρικανούς μας ἀδελφούς. Ὄχι ὡς διδάσκαλος ἀλλὰ ὡς ἀδελφός. Ὄχι ὡς ἅγιος ἀλλὰ ὡς ἀγωνιζόμενος. Ὄχι ὡς «ἀλώβητος» ἀλλὰ ὡς πληγωμένος κι ἐγὼ ἄνθρωπος, δικός τους, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ ὁδηγήσει, καθοδηγούμενος μέσα ἀπὸ τὸν δικό τους πόνο, πρὸς τὴν Χαρά τοῦ Χριστοῦ. Ἰδοὺ λοιπὸν ποὺ σήμερα αὐτὴ ἡ ἀγάπη τὴν ὁποία διδάχτηκα καὶ προσπάθησα ταπεινὰ νὰ ζήσω καὶ νὰ μεταδώσω, πολλαπλῶς, μοῦ ἀντιχαρίζεται.

Πίσω ἀπὸ τὴν σημερινή Πεντηκοστή, κρύβεται ἀφανῶς ἐπίσης, ἕνας ἄλλος μεγάλος πατέρας, ὅπως ἄλλοστε κι ἐσεῖς πολλὲς φορὲς μοῦ ἐπισημάνατε Μακαριώτατε. Ἕνας δεύτερος γιὰ ἐμένα Ἠλίας, κάτω ἀπὸ τὴν μηλωτὴ τοῦ ὁποίου, ἀξιώθηκα νὰ ὑπηρετήσω τὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὶς δυνάμεις μου, γιὰ νὰ φτάσουμε μαζὶ νὰ ζήσουμε τὴ σημερινὴ χαρά.

Σεβαστέ μου Γέροντα, Γέροντα Ἰωάννη,

εἰ καὶ μακράν, εἰ καὶ πολιός καὶ ὑπέργηρος, εἶμαι σίγουρος ὅτι αὐτὴ τὴ στιγμὴ βρίσκεσαι ἐν πνεύματι ἐν μέσῳ ἡμῶν, μαζὶ μὲ τὴν ἀγαπητὴ Συνοδεία μας. Ἀσπάζομαι μὲ εὐλάβεια τὰ ἁγιασμένα χέρια σας, σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ ὅλες τὶς ἀνεκτίμητες θυσίες ποὺ ἐκάνατε γιὰ μένα καὶ προσκυνῶ. Προσκυνῶ, ἱκετεύων Γέροντα, διὰ τὰς εὐχάς σου, ὥστε: «τῇ μηλωτῇ σκεπάσας, εἰς οὐρανούς ἀναγάγῃς με» (ἁγ. Ἐφραίμ, «παραίνεσις εἰς ἀσκητάς»), σὲ αὐτὴν τὴν στερνή καὶ καθοριστικὴ στροφὴ τῆς ζωῆς μου.

Σεβαστοί μου γονεῖς. Βρίσκεστε γιὰ μιὰ ακόμα φορά στὸ πλάι μου σήμερα, γιὰ νὰ σταθεῖτε εἰ καὶ γηραιοί ὄντες, ὡς στήριγμα, στὴν μεγάλη αὐτὴ στιγμή ποὺ ἡ χαρά

τοῦ υἱοῦ σας, ἔρχεται νὰ ἀναμειχθεῖ μὲ τὴν ἀγωνία γιὰ τὴν μεγάλη ἀνάβαση ἡ ὁποία προβάλλει σήμερα μπροστά του. Μα καμία χαρά δὲν εἶναι αμέτοχη τῆς λύπης και κανένας ἀγῶνας δὲν ἔχει αἴσιο τέλος ἂν δὲν βαπτισθεῖ στὸν ἰδρῶτα τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγωνίας. Αὐτὸ μοῦ διδάξατε με τὴ ζωή σας. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα, μὰ πάνω ἀπὸ ὅλα γιὰ τὸ ὅτι μοῦ δείχνετε καθημερινὰ τὸν δρόμο τοῦ Χριστοῦ. Συγχωρέστε με γιὰ τὶς ἐλλείψεις τῆς νεότητος ἀλλὰ καὶ τὰ σφάλματα τῆς ὑπόλοιπής μου ζωῆς καὶ δώστε μου σήμερα τὴν εὐχή σας.

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ποὺ σήμερα τὸ φιλότιμο, ἡ ἀγάπη σας καὶ οἱ προσευχές σας γιὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου μὲ ὁδηγοῦν γιὰ ἔσχατη φορὰ στὴν εὐλογημένη στιγμὴ τῆς χειροτονητήριάς μου γονυκλισίας, ἐνώπιον τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου. Εἶστε ὅλοι σας, ὁ καθένας σας ξεχωριστὰ ἕνα σμαράγδι ποὺ θὰ στολίζει τὴν νοητή μου πνευματικὴ στολή, ποὺ θα μὲ σκεπάζει ἄχρι τέλους της παρούσης ζωῆς. Σᾶς εὐχαριστῶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου καὶ στὶς εὐχὲς σας ἐλπίζω καὶ στηρίζομαι.

Ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω αὐτὴν τὴν στιγμή, ἕναν Μητροπολίτη ὁ ὁποῖος ἵσταται ἀθορύβως μὲν ἀλλ' ἐν δυνάμει καὶ μερίμνῃ πατρικῇ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια κοντά μου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἅγιος Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, κ. Βαρνάβας, εἶναι ἕνα πρόσωπο ποὺ θυμᾶμαι ἀπὸ μικρὸ παιδί. Δὲν μπορῶ νὰ ξεχάσω τὴν παραδειγματικὴ χαρά καὶ τὴν αὐτοθυσία του στὴν ὑπακοή στὸν Γέροντα ἐπίσκοπο τῆς τροφοῦ Μητροπόλεώς μας, τὸν μακαριστὸ κ. Διονύσιο, ποὺ αὐτὴ τὴ στιγμὴ εὔχεται ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Σᾶς εὐχαριστῶ Σεβασμιώτατε ποὺ τόσα χρόνια εἶστε δίπλα μου καὶ ἡ Μητρόπολη ποὺ μὲ ἀνέθρεψε στὴν νεότητά μου, συνεχίζει νὰ με στηρίζει, ἀκόμα καὶ τώρα, σὲ αὐτὴν τὴν ὕστατη στιγμή, μέσῳ τῶν σεβαστῶν ἀντιπροσώπων σας, ἰδιαιτέρως τοῦ π. Βασιλείου Βύλριου, τοῦ ἐκ τῆς φοιτητικῆς μου ζωῆς πνευματικοῦ μου καθοδηγητῆ καὶ προσωπικοῦ μου στηρίγματος, στὶς δυσκολότερες στιγμές τῆς Ἱεραποστολικῆς μου πορείας. Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ὀφείλω ἐπίσης στὸν ἀγαπητό πατέρα Γεώργιο Μίλκα καὶ ὅλους γενικὰ τοὺς ἱερεῖς σας, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον στηρίζουν τὸ ἔργο μας.

Δὲν παραλείπω νὰ ξεχάσω σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο τὸν ἀείμνηστο πατέρα Πολύβιο τὸν πνευματικό μου πατέρα κατὰ τὴν δύσκολη ἐποχὴ τῆς ἐφηβίας μου. Τὴν εὐχή του νὰ ἔχω, αἰώνια ἂς εἶναι ἀναπαυμένος, καὶ ἂς δέεται δι' ἐμὲ ἀπὸ τὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ ποὺ τόσα χρόνια μὲ ζῆλο ὑπηρέτησε.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Πτολεμαΐδος κ. Παντελεήμων, ἀρχιγραμματέα τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἕνα εὐχαριστῶ δὲν εἶναι σίγουρα ἀρκετὸ γιὰ ἕναν ἀρχιερέα τοῦ Θρόνου ποὺ μοῦ στάθηκε δίπλα μου σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς διακονίας μου ὡς πατριαρχικοῦ ἐπιτρόπου, ὡς πατέρας, ἀδελφός, παγηγοριά καὶ στήριγμα στὶς θλίψεις καὶ τὶς δοκιμασίες μου. Ἐλπίζω ὅτι οἱ δεσμοί ποὺ μᾶς ἑνώνουν θὰ μείνουν

ἕως τέλους ἀδιάρρηκτοι. Προσβλέπω στὶς εὐχές καὶ τὴν βοήθειά σας.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Πηλουσίου κ. Νάρκισσε σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη σας ποὺ τόσο διακριτικὰ μοῦ δείχνετε. Σᾶς εἶμαι εἰς ἀεὶ εὐγνώμων. Ἡ ἁπλότητα καὶ ἡ συνέπειά σας μὲ βοηθοῦν ἀφάνταστα.

Ἀλλὰ σήμερα στέκεται ἀνάμεσά μας καὶ ἕνας ἀκόμα ἐπίσκοπος ποὺ ἀθόρυβα καὶ με διάκριση, μὲ τὸ χαμόγελο ἄσβεστο, τὴν ἐλπίδα στὰ χείλη, τὴν ἀνθρωπιὰ στὴν καρδιά του, τὴν καλή διαχείριση τῆς Ἐπισκοπῆς του στὸν νοῦ του καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸ πρόσωπό μου ἀμετακίνητη ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ βρεθήκαμε μαζί, εἶναι αὐτὸς ποὺ διέλυσε τὰ νέφη ποὺ ἄδικα σκέπαζαν τὸν οὐρανό τῆς ὑπάρξεώς μου. Τὸν δέχθηκα μὲ χαρὰ ὡς ἐπίσκοπό μου στὴν Νότια Μαδαγασκάρη καὶ στάθηκα κοντά του ὅσο μποροῦσα περισσότερο. Ὡς ἀντίτιμο ἔλαβα στὴν ζωή μου ἕναν δεύτερο Πρόδομο, ἕνα δεύτερο ἄγγελο ποὺ ἔβαλε τέλος σὲ μιὰ μακρόχρονη δοκιμασία μου καὶ μὲ ἐνήγαγε ἐκ λάκου ταλαιπωρίας, στὴ γῆ τῆς προσωπικῆς μου ἐπαγγελίας. Θεοφιλέστατε ἅγιε Τολιάρας καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομε, εἶστε πατέρας μὰ πάνω ἀπὸ ὅλα ἀδελφός μου. Σᾶς εὐγνωμονῶ γιὰ τὴν ἀγάπη σας καὶ σᾶς ἐπαινῶ γιὰ τὸ ἔργο σας.

Σεβαστέ μου πατέρα Σέργιε, πατέρα καὶ φίλε τοῦ Πατριαρχείου μας. Σήμερα ἡ παρουσία σου ἐδῶ, ὡς προϊσταμένου τῆς ἐνορίας τῆς Ἁγίας Τριάδος Κηφισιᾶς, ἀποδεικνύει τὴν ἀληθινή ἀγάπη ὅλων σας στὴν ἐνορία. Αὐτὴν τὴν ἀγάπη ποὺ ἔλλειψε ἀπὸ τὸν κόσμο. Τὴν ἀγάπη ποὺ στέκεται δίπλα στὶς χαρές τῶν ἀδελφῶν καὶ ὄχι μόνο στὶς λύπες τους. Με συγκινεῖ ἰδιαίτερα τὸ ἐνδιαφέρον σας. Σᾶς εἶμαι εἰς ἀεὶ εὐγνώμων.

Ἐλλογιμώτατε καθηγητά μου κ. Θωμά Ξένε, εἰ καὶ ἀπὼν γιὰ ἔκτακτους οἰκογενειακοὺς λόγους, δι' ἐμὲ ἀντιπροσωπεύετε τὸν ἀκαδημαϊκό κόσμο μου. Στὴν Πολυτεχνικὴ Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου μας βρῆκα ἀνθρώπους σὰν ἐσᾶς, τοῦ πνεύματος ποὺ μὲ φιλότιμο καὶ ζῆλο, μοῦ δίδαξαν πάνω ἀπὸ ὅλα τὸν δρόμο τῆς διανόησης καὶ τῆς ὀρθῆς λογικῆς καὶ κρίσης. Ἕνα ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα ἐφόδια ποὺ ἀπέκτησα στὴν φοιτητική μου ζωή, πέραν τῶν θεολογικῶν γραμμάτων. Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους καὶ σᾶς εἶμαι εἰς ἀεὶ εὐγνώμων, γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ διδασκαλία που μοῦ προσφέρατε.

Πατέρα καὶ ἀδελφέ μου κ. Νόστη Ψαρά. Ἰδοὺ ποὺ ὁ συγγενής σου, τὸ «δικό σας παιδί» ὅπως μὲ ἀποκαλοῦσες, ἀναβαίνει τὴν τελευταία βαθμίδα, στὴν διακονία τῶν ἀδελφῶν μας καῖ τοῦ συνανθρώπου. Σὲ εὐχαριστῶ ἐσένα καὶ στὸ πρόσωπό σου ὅλη τὴν ἀδελφότητα Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς συλλόγους ποὺ στάθηκαν καὶ στέκονται δίπλα μου στὸν ἀγῶνα μου.

Σεβαστοί μου πατέρες, ἀγαπητοί συγγενεῖς καὶ φίλοι. Κύριε ἀντιδήμαρχε Εὐόσμου καὶ συγγραφέα, ἀγαπητέ μου, κ. Σωτήρη Νικολαΐδη. Ἄνθρωποι ποὺ στέκεστε δίπλα

μου μὲ τὴν προσευχή σας, τὴν στήριξη που μοῦ προσφέρετε, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν καρδιά σας. Αὐτὴν τη στιγμὴ εἶστε ἡ ἔμπρακτη δι' ἐμὲ ἐπιβεβαίωση τῆς κλήσεως τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος νὰ σᾶς ἀνταποδίδει ἑκατονταπλάσια τὴν ἀγάπη σας. Σᾶς εὐχαριστῶ, θὰ εἶμαι πάντα κοντά σας καὶ θὰ προσβλέπω στὴν ἀνεκτίμητης ἀξίας στήριξή σας.

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, πολυσέβαστέ μας Πατριάρχα καὶ Πάπα Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς, κ.κ. Θεόδωρε Β, ἐπανέρχομαι καὶ πάλι σὲ ἐσᾶς γιατὶ ἔτσι πρέπει καὶ ἁρμόζει συνειδησιακά νὰ πράξω κατ' αὐτὴν τὴν πανίερη στιγμή.

Ἡ ἐκκλησία εἶναι μιὰ κοινωνία ἀγάπης ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν συλλογικότητα καὶ τὴν ἑνότητα. Αὐτὸ δηλώνει ἐξ' ἄλλου καὶ ὁ Παύλειος ὁρισμός της «Σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. 12). Αὐτὸ διδασκόμαστε καθημερινὰ καὶ ἀπὸ τὸ δικό Σας παράδειγμα ζωῆς. Γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Ποιμένα συνοψίζεται ὅλη ἡ Ἐκκλησία. Αὐτὴ ἡ συνειδητοποίηση τοῦ ἑνωτικοῦ καὶ συλλογικοῦ χαρακτήρα τῆς ταυτότητας τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι τὸ μέγιστο δῶρο ποὺ ἀπεκόμισα τόσα χρόνια καὶ ἀπορρέει ἀπὸ τὸ πρόσωπο καὶ τὴ ἦθος Σας πρωτίστως Μακαριώτατε, ἀλλὰ καὶ τὸν φιλάνθρωπο χαρακτήρα τοῦ Πατριαρχείου μας. Ὅταν κάποιος θελήσει νὰ ἐνσκύψει ἐπάνω στὸν ἀνθρώπινο πόνο, τότε κατανοεῖ καὶ τὴν ἔννοια τοῦ «ἁγίου» στὴν Ἐκκλησία. Οἱ πιστοί τότε καλοῦνται ἐνσυνειδήτως «ἅγιοι» ἐντός μας, ὡς συλλογικὴ ὀντότητα, «ἐν ἑνί στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ». Εἶναι τὸ «βασίλειον ἱεράτευμα». Τὸ καύχημα καὶ ἡ χαρὰ τοῦ κάθε Ἐπισκόπου, τὸ ὁποῖο φέρει ἐντὸς του τὴν ἱερὴ καὶ πνευματικὴ ὑπόσταση, ἄνευ ἐξαιρέσεων, γιὰ νὰ ὁδεύει αἰωνίως, ὡς ἕνα σῶμα πρὸς τὴν ἑνότητα, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὁ ἀνώτερος σκοπὸς τῆς Θείας Οἰκονομίας.

Σὲ λίγο, ὅταν τὰ ἁγιασμένα Σας χέρια θὰ ἀκουμποῦν ἐπάνω μου Μακαριώτατε, τότε εὐχηθεῖτε παρακαλῶ, νὰ μείνει μέσα μου ἄσβεστη αὐτὴ ἡ προσευχή, αὐτὴ ποὺ μὲ κράτησε τόσα χρόνια στὴν Ἱεραποστολὴ καὶ στὴν ταπεινὴ μου διακονία στὸ Πατριαρχεῖο μας, παρὰ τὶς ἀναρίθμητες δοκιμασίες. Εὐχηθεῖτε, καὶ ἂν πέσουν τά πολυτίμητα δάκρυά Σας ἐπάνω μου, ἂς εἶναι μαζὶ μὲ τὶς εὐχές Σας, δι' ἐμέ, «τὸ μύρο τὸ καταβαίνων ἐπὶ τὴν ὥραν» τῶν πρώτων αὐτῶν ἀρχιερατικῶν μου ἐνδυμάτων, γιὰ νὰ σταθοῦν ἐπ' αὐτῶν, ὡς πολύτιμοι μαργαρίτες, λάμποντες ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Γιὰ νὰ μοῦ θυμίζουν, τὴν ἀδιαμφησβήτητη εὐαγγελικὴ ρήση, καὶ προσωπικὴ μου ταπεινὴ δέηση, ἰδιαίτερα γιὰ τὴν νεοσύστατη Ἐπισκοπὴ τῆς Μπούνια καὶ Κισανγκάνι τὴν ὁποίαν καλοῦμαι ἐκ τοῦ νῦν, θυσιαστικῶς νὰ ὑπηρετήσω:

«Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδοκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς...ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἓν». Ἀμήν. Τὴν εὐχή σας Μακαριώτατε.

Η αντιφώνηση του Πατριάρχη Αλεξανδρείας

Ο Μακαριώτατος, με συγκίνηση αντιφώνησε λέγων τα εξής:

«Θεοφιλέστατε ἅγιε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Μπούνιας καὶ Κισανγκάνι κ. Πολύκαρπε

Τὰ λόγια σου καὶ μόνον φτάνουν γιὰ νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀγάπη σου πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Πατριάρχη καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι γιὰ μένα κάτι τὸ πρωτόγνωρο. Ὅσα εἰπώθηκαν μὲ τόση ἀγάπη ἀπὸ ἐσένα αὐτὴν τὴν στιγμὴ πρὸ τῆς χειροτονίας σου, εἶναι αὐτὰ ποὺ βλέπουμε ἐδῶ καὶ 15 χρόνια νὰ συμβαίνουν ἀναφορικὰ μὲ τὸ πρόσωπό σου. Ὄντως, υἱέ μου καὶ ἐγὼ ὁ Πατριάρχης σου καὶ Πατέρας σου δικαιοῦμαι νὰ πῶ σήμερα, «τέκνον μου, Πολύκαρπε, ... Υἱός μου εἶ σύ, ἐγώ σήμερον γεγένηκά σε».

Ξεκίνησες ὡς φοιτητὴς τοῦ Πολυτεχνείου νὰ ἀναζητεῖς τὴν ἀνώτερη πνευματικότητα στὴ ζωή σου. Δὲν ἀρκέστηκες στὰ γράμματα καὶ στὴν ὀρθολογιστικὴ σκέψη ἂν καὶ σοῦ ἄρεζε πάντοτε ὁ ρεαλισμὸς καὶ ὄχι ὁ οὐτοπισμὸς ποῦ κυριαρχεῖ στὴν σκέψη τῆς σύγχρονης κοινωνίας. Στὸν τρίτο χρόνο τῆς φοιτητικῆς σου ζωῆς διέκοψες προσωρινὰ τὴν φοίτησή σου γιὰ νὰ ἀφιερώσεις τὸν ἑαυτό σου στὸν Θεὸ καὶ στὴν ὑπακοὴ τὴν ὁποία ἔθεσες πάνω ἀπὸ κάθε τι στὴν ἐκκλησιαστική σου πορεία. Μετὰ ἀπὸ 16 χρόνια κοινοβιακοῦ βίου, κοντὰ στὸν Γέροντα Ἰωάννη στὴν Σκήτη τῆς Ἁγίας Ἄννας στὸ Ἅγιο Ὄρος, ἀποφάσισες νὰ

ἀκολουθήσεις μὲ τὴν εὐλογία τῆς συνοδείας σου τὸν δρόμο τῆς ἔσχατης θυσίας ποὺ ἦταν γιὰ σένα ἡ Ἱεραποστολή.

Στὴ Μαδαγασκάρη ἀφιερώθηκες στὴν προσφορὰ στὸν συνάνθρωπο ἐνῶ συνέχισες ταυτόχρονα, ὁλοκλήρωσες καὶ διεύρυνες τὶς πανεπιστημιακές σου σπουδές στὸ Πολυτεχνεῖο καὶ στὴ Θεολογικὴ Σχολή.

Κανεῖς μας Πολύκαρπε δὲν ξεχνάει τὸ γεγονός, ὅτι ἀφοσιώθηκες τόσο πολὺ στὴν διακονία τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν ποὺ σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα ἔμαθες τὰ Μαλαγκάσι στὴν Μαδαγασκάρη καὶ δέθηκες τόσο πολὺ μὲ τὸν κόσμο ἐκεῖ, ὥστε νὰ σὲ θεωροῦν φίλο καὶ πατέρα τους ἀκόμα καὶ οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχές. Ἡ ἄοκνη διακονία σου στον Νότο τῆς Μαδαγασκάρης μάλιστα, ἐπέφερε τοὺς μέγιστους πνευματικοὺς καρπούς, ὥστε νὰ ἀξιωθεῖς νὰ δεῖς τὸν τόπο στὸν ὁποῖο ὑπηρέτησες ἐπὶ 12 ετίας, νὰ ἀναδικνύεται σὲ Ἐπισκοπή, νὰ δέχεται τὸν πρῶτο του Ἐπίσκοπό του καὶ σύ νὰ ἀναλαμβάνεις πρωτοσύγκελος δίπλα στὸν ἀγαπητὸ Πατέρα καὶ ἀδελφό σου, στον Ἐπίσκοπο Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομο.

Ἀκόμα θυμᾶμαι τὰ γράμματά σου καὶ τὶς ἐπιστολές, στὶς ὁποῖες μοῦ ἀφηγούσουν μὲ υἱϊκή ἀγάπη τοὺς κινδύνους, τὶς χαρές σου καὶ τὶς λύπες, μαζὶ μὲ τοὺς πειρασμούς σου. Ἀλλὰ Πολύκαρπέ μου γνώριζε ὅτι ὁ Πατριάρχης σου βρισκόταν δίπλα σου κάθε στιγμή, προσευχόταν καὶ σὲ συμβούλευε μὲ ἀγάπη καὶ ἰδιαίτερη συμπάθεια, γιατὶ ἔβλεπε τὸν κόπο καὶ τὴν ἀγάπη μὲ τὴν ὁποία δούλευες γιὰ τὴν Ἱεραποστολή.

Μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς σου πήγαινες στὶς ἔρημες καὶ πιὸ ἀπομακρισμένες περιοχὲς τὶς ὁποῖες ὅπως ἔλεγες λάτρευες, γιατὶ ἐκεῖ συναντοῦσες τὸν ἀνθρώπινο πόνο, τὴν φτώχεια, τὴν ἀσθένεια, τὰ δάκρυα, ἀλλὰ καὶ τὴν χαρὰ ποὺ σοῦ ἔδινε ἡ προσφορά τοῦ ἐλάχιστου ἐκείνου φαγητοῦ, τῶν φαρμάκων, τῆς βοήθειας ποὺ ἔπαιρνες μαζί σου πάντοτε γιὰ νὰ δώσεις στὸν κόσμο μας. Μοῦ ἔλεγες ὅτι καθόσουν ὥρες ἀτελείωτες κάτω ἀπὸ τὸν ἔναστρο οὐρανὸ καὶ ἀπολάμβανες τοὺς μυστικοὺς ἤχους τῶν κυμμάτων τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ ποὺ γιὰ σὲνα ἦταν οἱ πιὸ ὄμορφες ψαλμωδίες, ἡ πιὸ μεγάλη παρηγοριά σου στὸν δύσκολο ἀγῶνα σου. Ποτὲ δὲν ἔμεινες ὅμως μόνος.

Τὸ ἔλεγες πολλὲς φορὲς. Ποτὲ ὁ ἄνθρωπος ποὺ δουλεύει γιὰ τὸν Χριστὸ δὲν μένει μόνος του σὲ αὐτὴ τὴν ζωή. Χαιρόσουν ὅταν τὰ μικρὰ παιδιὰ μαζευόντουσαν γύρω, ἄλλοτε γιὰ νὰ ἀκούσουν τὶς ταπεινὲς, ἁπλές σου κατηχήσεις, ἄλλοτε γιὰ νὰ παίξουν ἀκόμα μαζί σου, ἄλλοτε γιὰ νὰ σοῦ ποῦν τὸν πόνο τους.

Καὶ στὸ Κονγκό ὅμως ὅπου σὲ μετακίνησε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐκκλησίας, ἔκανες ὑπακοὴ καὶ σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα, ἔμαθες πολὺ καλά τὰ Λινγκάλα, τὴν γαλλικὴ καὶ τώρα ἀσχολεῖσαι καὶ μὲ τὴν ἐκμάθηση τῆς Σουαχίλι.

Ἀλλὰ ἐδῶ Πολύκαρπέ μου ὁ ρόλος σου δὲν ἦταν ἁπλά κατηχητικός, οὔτε μόνο φιλανθρωπικός. Ἐδῶ δούλεψες γιὰ τὴν θεμελίωση καὶ ὀργάνωση μιᾶς νεοσύστατης Ἐπισκοπῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτία καὶ καθοδήγηση τοῦ Πατριάρχου σου καὶ ἀνταποκρίθηκες στὰ μέγιστα. Προσπάθησες καὶ πάλι νὰ ἀφομοιωθεῖς μὲ τὸν κόσμο καὶ νὰ γίνεις γιὰ δεύτερη φορὰ θυσία γιὰ τὸν κόσμο τῆς Ἀφρικῆς καὶ δὴ τοῦ Κονγκό, ποὺ ἂν καὶ δύσκολος, δὲν δίστασες ποτὲ νὰ τὸν ἀγαπήσεις καὶ νὰ τὸν ὑπηρετήσεις. Καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς σήμερα Πολύκαρπέ μου σὲ ἀμείβει.

Ὄντως, πολὺ σωστὰ ἀνέφερες ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μιὰ κοινωνία ἀγάπης. Ἡ πρώτη για τὴν ἀκρίβεια κοινωνία ἀγάπης. Ὄντως ἡ ἑνότητα τῆς Πίστεως καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ναὶ Πολύκαρπέ μου. Σὲ λίγο, τὰ χέρια αὐτὰ ποὺ ἔχουν ψηθεῖ κάτω ἀπὸ τὸν Ἀφρικάνικο ἥλιο, ποὺ ἔχουν ἀκουμπήσει τά ἀθῶα μέτωπα χιλιάδων παιδιῶν ποὺ βασανίζονται ἀπὸ τὴν πείνα καὶ τὴν φτώχεια, ποὺ δὲν διστάζουν νὰ πιάσουν τὴν ξύλινη ἱεραποστολικὴ ράβδο, γιὰ νὰ στηρίξουν τὰ κουρασμένα πόδια ἑνὸς γηραιοῦ ἀλλὰ ἀκμαίου Πατριάρχου, θὰ ἀκουμπήσουν ἐπάνω σου. Καὶ θὰ σοῦ παραδώσουν τὸ ὑπέρτατο Ἐπισκοπικό ἀξίωμα. Αὐτὸ τὸ ἀξίωμα δὲν σοῦ χαρίζεται σήμερα ὡς ἀντίδωρο τῶν κόπων σου μόνον. Δὲν σοῦ χαρίζεται σήμερα ὡς δίκαια ἀνταπόδοση τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσίωσης ἐν ταπεινώσει, ποὺ ἔδειξες τόσα χρόνια πρὸς τὸν συνάνθρωπό σου, πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Πατριαρχεῖο σου.

Σοῦ χαρίζεται ἅγιε ἐψηφισμένε, Ἐπίσκοπε Μπούνιας, Κισανγάνι, ὡς ἐφόδιο γιὰ τὴν μετέπειτα πορεία τοῦ ἔργου σου. Καλεῖσαι νὰ τελειώσεις αὐτὸ ποὺ τόσο ὅμορφα ξεκίνησες καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο χαροποίησες τὸν Πατριάρχη σου ὅσο καὶ τὸν Γέροντά σου τὸν Ἰωάννη καὶ τὴ συνοδεία σου, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς σου καὶ τὴν οἰκογένεια καὶ τὸν κόσμο σου.

Πολύκαρπέ μου, χτίσε τὴν Ἐκκλησία ποὺ σοῦ ἐνεμπιστεύεται ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος σήμερα. Χτίσε τὴν ἀγάπη στὸ ποίμνιο ποὺ σοῦ χαρίζεται, γιατὶ ἐσὺ πρῶτος τὸ ἀγκάλιασες καὶ στάθηκες δίπλα του ὡς πατέρας. Σήκωσε τὴν ράβδο σου ὄχι πρὸς ἐμπαθὴ ἀλλὰ πρὸς παιδαγωγικὴ παίδευση τῶν ἀδελφῶν σου. Συνέχισε νὰ σκύβεις μὲ συμπάθεια, ὑπομονὴ καὶ καρτερία πάνω στὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία. Παίδευε ἀλλὰ καὶ συγχώρα. Ἀγάπα ὅμως ὅλον τὸν κόσμο ποὺ σὲ ἀγαπᾶ ἢ ὄχι. Χάρισε τὴν Χάρη ποὺ σήμερα σοῦ χαρίζεται χωρίς καμία διάκριση καὶ ναι, ὅπως εἶπες, συνέχισε νὰ βλέπεις τὴν ἁγιότητα ὡς ἀγῶνα πρὸς τὴν τελειότητα καὶ ὄχι ὡς ἀναμαρτησία ἢ ὡς ἐπίκτητη μαγικὴ χάρη ποὺ ξεχωρίζει τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἁμαρτωλοὺς ἢ ἐναρέτους.

Προσεύχομαι για σένα παιδί μου καὶ εὔχομαι μὲ τὴν Χάρη τοῦ ἐν Τριάδι Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, νὰ τηρήσεις αὐτοὺς ποὺ σήμερα σοῦ χαρίζονται καὶ σοῦ ἐνεμπιστεύονται, «τετελειωμένους εἰς ἓν», «ἵνα ὦσιν ἕν καθὼς ἡμεῖς», ἐν Χριστῷ, στὴν τελευταία σου αὐτὴ πορεία πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Ἄξιος εἶσαι πάντα ἄξιος».

Ακολούθως στο παρακείμενο Αρχονταρίκι της Μονής παρετέθη εόρτιος δεξίωση, όπου ο νεοχειροτονηθείς αρχιερεύς δέχθηκε τις ευχές όλων. Αργότερα στον Ελληνικό Ναυτικό Όμιλο Αλεξανδρείας, παρέθεσε επίσημο γεύμα, επί τη ευσήμω ημέρα.

Βιογραφικό σημείωμα

Ο Θεοφιλέστατος κ. Πολύκαρπος, γεννήθηκε στις 2 Φεβρουαρίου του 1973 στην Ηλιούπολη της Θεσσαλονίκης, όπου και ολοκλήρωσε τις μαθητικές του σπουδές. Εισήχθη στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στο Τμήμα των Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών της Πολυτεχνικής Σχολής, του οποίου κάτοχος BSC και MASTER τυγχάνει. Στην Σκήτη της Αγίας Άννης εκάρη μοναχός το 1995, στην συνοδεία του γέροντος Ιωάννου Ιερομονάχου. Είναι κάτοχος Bachelor Ορθόδοξης Θεολογίας και Ανθρωπιστικών Σπουδών στο πανεπιστήμιο Euraka University of Switzerland και κάτοχος Master στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις της Πάφου.

Εργάζεται στον χώρο της Ιεραποστολής από το 2010. Ως Πρωτοσύγκελος διακόνησε, στην Ιερά Μητρόπολη Μαδαγασκάρης έως το 2018, έκτοτε δε στην Ι. Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης. Το 2018 εργάσθηκε και στο Ιεραποστολικό κλιμάκιο της Ι. Μ. Κινσάσας του Κονγκό, κοντά στον Μακαριστό Μητροπολίτη Κινσάσας κ. Νικηφόρο. Έχει εργασθεί στην Ιερά Μονή και Θεολογική

Σχολή της Χάλκης, πλησίον του τότε ηγουμένου της και νυν Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου. Το μοναχικό ιδεώδες και η Ιεραποστολή είναι το αντικείμενο της διπλωματικής του διατριβής.

Στις 6 Μαρτίου 2022, διορίσθηκε ως Πατριαρχικός Επίτροπος της Ιεράς Επισκοπής Κισανγκάνι, υπό την Α.Θ.Μ. και Προκαθήμενο του Αλεξανδρινού Θρόνου, κ.κ. Θεοδώρου Β΄. Στο Ανατολικό Κονγκό εργάσθηκε φιλοτίμως, για την θεμελίωση της νεοσύστατης Επισκοπής Κισανγκάνι. Ομιλεί, εκτός της μητρικής του γλώσσας της Ελληνικής, τα Αγγλικά, Γαλλικά, Μαλαγκάσι και Λιγκάλα.

Στις 15 Φεβρουαρίου 2024, εκλέχθηκε από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, προτάσει της ΑΘΜ, Επίσκοπος της Ιεράς Επισκοπής Μπούνιας, Κισανγκάνι και Ανατολικού Κονγκό.